

Rep. Nr. 19/11

*

AR. NB-032-03

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van
27 september 2011

*

Beroep tegen de
beslissing van 14 januari
1998 van de Beperkte
kamer, na vernietiging
van de beslissing van 26
februari 1999 van de
Commissie van beroep
bij arrest van de Raad
van State nr. 123.742 van
2 oktober 2003.

*

**VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP**

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van : Wijlen mevrouw A..., verpleegkundige, vertegenwoordigd door haar echtgenoot, dhr. B..., wonend te XXXX, met als raadsman mr. C..., advocaat te XXXX.

Tegen : RIZIV - Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, mevrouw dr. D..., geneesheer-inspecteur en de heer E..., attaché, ambtenaren bij geïntimeerde.

* *
* *

Op de openbare terechtzitting van 28 juni 2011 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

* *
* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- A. Vernietiging van de beslissing van de Commissie van Beroep dd. 26 februari 1999 inzake mevrouw A..., verpleegkundige, bij arrest nr. 123.742 van 2 oktober 2003 van de Raad van State
- B. Besluiten van geïntimeerde van **29.03.2006** dienend in de Kamer van beroep ex oud art. 155 onder A.R. 72/04.
 - Beroepsbesluiten van verzoeker in beroep van **13.07.2006** dienend in de Kamer van beroep ex oud art. 155 onder A.R. 72/04.
 - Syntheseconclusies van verzoeker in beroep van **31.08.2010**.
 - Vervangende synthesenota van verzoeker in beroep van **07.12.2010**.

- C. Oproeping van de partijen en hun raadsmanen : Oproeping van de partijen en hun raadsmanen : **18.04.2011.**
- D. Vaststelling van rechtsdag : **28.06.2011.**
- E. Partijen hebben sinds de vaststelling van rechtsdag **geen** nieuwe besluiten, nota's of stukken neergelegd.
- F. **Geen** enkele partij heeft toepassing gevraagd van art. 18, § 2, tweede lid (afzien van de openbaarheid), van het Procedurereglement van 9 mei 2008.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 28 juni 2011 :

- dr. D..., geneesheer-inspecteur in de medisch-technische toelichting bij het standpunt van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle;

- de heer E..., attaché, in de juridische toelichting bij het standpunt van geïntimeerde;

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de buitengewone terechtzitting van 27 september 2011.

Ter terechtzitting van 28 juni 2011 wordt aan de partijen de vraag gesteld of huidige zaak nog verder kan gezet worden gelet op het overlijden van mevrouw A.... De partijen worden daarover gehoord en tevens wordt de vraag gesteld of de gedinghervatting van de heer B...ontvankelijk is.

VOORGAANDEN IN DE PROCEDURE

1. DE BESLISSING VAN DE BEPERKTE KAMER

Bij beslissing van 14 januari 1998 heeft de toenmalige Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor geneeskundige controle een verbod op verzekeringstegemoetkoming opgelegd in de kosten van de geneeskundige verstrekkingen, welke zouden worden verleend door mevrouw A...over een periode van 8 maanden.

2. DE BESLISSING VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Op 17 februari 1998 tekent mevrouw A...hoger beroep aan tegen de beslissing van de Beperkte Kamer van 14 januari 1998, die haar op 3 februari 1998 was betekend.

Op 26 februari 1999 verklaarde de Commissie van Beroep het hoger beroep onontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

De beslissing van de Beperkte Kamer van 14 januari 1998 werd herleid tot 3 maanden verbod op verzekeringstegemoetkoming op basis van volgende motieven.

Ten aanzien van de grieven van het hoger beroep oordeelde de Commissie van beroep als volgt.

3. HET ARREST VAN DE RAAD VAN STATE nr. 123.742 van 2 oktober 2003

Op 21 april 1999 heeft mevrouw A...verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State.

Dit verzoek strekt er toe de vernietiging te bekomen van de beslissing van 26 februari 1999 van de Commissie van beroep ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige controle van het RIZIV en wordt gesteund op :

Bij arrest nr. 123742 van 2 oktober 2003 besliste de Raad van State tot vernietiging van de voormelde beslissing van de Commissie van beroep.

De zaak werd verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Nederlandstalige Kamer van beroep.

Dit arrest is in het bijzonder gesteund op volgende overwegingen.

Op deze gronden werd beslist tot vernietiging van de beslissing van de Commissie van Beroep van 26 februari 1999.

STANDPUNT PARTIJEN NA ARREST RAAD VAN STATE

1. Standpunt van de verzoeker in beroep

De verzoeker in beroep meent dat gelet op de overschrijding van de redelijke termijn de rechten van wijlen zijn echtgenote zodanig zijn geschonden dat geen inbreuken meer kunnen worden vastgesteld en het RIZIV dan ook de bedragen die wijlen mevrouw A...aan het Riziv heeft betaald (onder voorbehoud), dient terugbetaald te worden.

De verzoeker in beroep meent dat bepaalde inbreuken helemaal niet bewezen zijn en dat het Riziv bepalingen inroept die niet beantwoorden aan de vereisten van legaliteit. De verzoeker in beroep heeft het voornamelijk moeilijk met het begrip wondverzorging dat door het RIZIV op een restrictieve wijze wordt geïnterpreteerd.

2. Standpunt van de geïntimeerde

De geïntimeerde meent dat de Kamer van Beroep nog geldig kan vaststellen dat wijlen mevrouw A...inbreuken heeft gepleegd op de wets- en verordeningensbepalingen inzake de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;

De geïntimeerde meent dat de inbreuken duidelijk zijn en dat het begrip wondverzorging en complexe wondverzorging op zich duidelijk is en geen interpretatie behoeft. De geïntimeerde wijst op het courante gebruik van de term in de dagdagelijkse betekenis van het woord.

De geïntimeerde vraagt dan in die zin de beslissing van de Beperkte Kamer te bevestigen (voor wat de vaststelling van de inbreuken betreft).

BEOORDELING

1. De ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep aangetekend bij de toenmalige Commissie van beroep is tijdig en op regelmatige wijze ingesteld.

Het hoger beroep is ontvankelijk.

2. De bevoegdheid van de Kamer van Beroep

In de overgangsbepaling van artikel 216 van de Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkering, gecoördineerd op 14 juli 1994 (afgekort : ZIV-wet 1994), zoals hersteld bij Programmawet (II) van 24 december 2002 (B.S. 31 december 2002), werd ten aanzien van de bevoegdheid van de voormalige Commissie van beroep en Kamer van beroep het volgende bepaald :

“(…)

De Commissies van beroep bedoeld in artikel 155, derde lid, blijven de beroepen behandelen die hen zijn voorgelegd en waar de appellant of diens raadsman, reeds verschenen is vóór de opheffing van artikel 156. In geval de Raad van State echter één van hun beslissingen vernietigt, wordt de zaak naar de Kamer van beroep bedoeld in artikel 155, § 6, verwezen.”

Bijgevolg behoorde het aan de toenmalige Kamer van beroep om zich over de huidige zaak uit te spreken.

Inmiddels werd het materiële en formele recht inzake de geneeskundige controle en de geschillenregeling, andermaal gewijzigd door diverse wetten die alle dateren van december 2006 (ook “Gezondheidswetten” genoemd).

Krachtens de overgangsbepaling van artikel 112, § 2 van de Wet houdende diverse bepalingen betreffende de gezondheid van 13 december 2006 (gewijzigd bij artikel 261 van de Wet houdende diverse bepalingen van 27 december 2006, B.S. 28 december 2006), werd de Kamer van Beroep, bedoeld in het toenmalig artikel 155, § 6 van de Z.I.V.-Wet van rechtswege ontlast van de beroepen ingeleid vóór 15 mei 2007 (zijnde de datum van inwerkingtreding van de nieuwe Gezondheidswetten, cfr. K.B 11 mei 2007, B.S. 1 juni 2007).

De Kamer van Beroep, ingesteld krachtens artikel 144 van de Z.I.V.-Wet (zoals gewijzigd bij wet van 21 december 2006, B.S. 14 februari 2007) is overeenkomstig hetzelfde artikel 112, § 2 bevoegd om kennis te nemen van de geschillen betreffende onder meer de inbreuken gepleegd vóór 15 mei 2007 inzake de realiteit en de conformiteit van de aangerekende prestaties met de wettelijke voorschriften.

Bijgevolg dient de Kamer van beroep, ingesteld krachtens artikel 144 van de Z.I.V.-wet, de zaak te beslechten.

3. Over de voortzetting van huidige procedure

De Kamer van Beroep stelt vast dat mevrouw A... is overleden op 4 april 2010 (stuk nr. 13 van de gedinghervattende partij).

Ter zitting van 28 juni 2011 werden de partijen door de Voorzitter ambtshalve gewezen op het feit dat de procedure lastens wijlen mevrouw A... niet meer verder kon worden gezet. Zowel de gedinghervattende partij als de geïntimeerde hebben hierover hun standpunt daaromtrent toegelicht.

Uit de samenlezing van de artikelen 73bis, 2° en 142, § 1, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994 blijkt heel duidelijk dat lastens een overleden zorgverlener noch inbreuken meer kunnen worden vastgesteld, en a fortiori geen sancties meer kunnen worden opgelegd.

De procedure voor de Kamer van Beroep heeft gelijkenissen met een procedure voor een Strafrechter. In een strafzaak vervalt de strafvordering door de dood van de verdachte (zie artikel 20 VTSv.).

Door het overlijden van de zorgverlener vervalt de procedure die in huidige zaak werd ingeleid voor de Beperkte Kamer na vooronderzoek lastens wijlen mevrouw A....

Huidige Kamer van Beroep (na vernietiging door de Raad van State van de beslissing van 26 februari 1999 van de (toenmalig) Nederlandstalige Commissie van Beroep) heeft door het overlijden van de zorgverlener geen rechtsmacht meer om het beroep tegen de beslissing van de Beperkte Kamer van 14 januari 1998 te beoordelen.

Huidige Kamer van Beroep kan alleen maar het verval van de procedure ingespannen tegen wijlen mevrouw A... vaststellen.

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden.

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar doch stelt vast dat de Kamer van Beroep geen rechtsmacht heeft om kennis te nemen van de zaak welke lastens wijlen mevrouw A... werd ingespannen en spreekt derhalve het verval van de vordering uit.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van **27 september 2011** van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- De heer Vincent DOOMS, magistraat stemgerechtigd Voorzitter
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

* De Voorzitter,

M. VOLCKE

V. DOOMS

De Kamer van beroep de kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer V. DOOMS, magistraat-Voorzitter, mevrouw en de heer dokter V. DE GROOF en J. BOYDENS, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw M. ROMBAUT en mevrouw V. DEFREYNE, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de verpleegkundigen. De leden hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer M. VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep.